

SPIS TREŚCI

Wstęp	7
Rozdział 1	
Sprawne działanie – istota, postacie oraz dyrektywy	11
1.1. Sprawność w ujęciu prakseologicznym.....	11
1.2. Uniwersalne postacie sprawnego działania	14
1.3. Prakseologiczne aspekty celów	20
1.4. Dyrektywy praktyczne w procesie realizacji celów. Błędy praktyczne.....	28
1.5. Walka w ujęciu T. Kotarbińskiego	36
Rozdział 2	
Kryzys – istota, funkcje i związki przyczynowo-skutkowe	41
2.1. Zagrożenia a sytuacja kryzysowa i kryzys.....	43
2.2. Przesłanki kształtowania struktur sytuacji kryzysowych i kryzysów	67
2.3. Związki przyczynowo skutkowe w relacji społeczeństwo a kryzys	75
Rozdział 3	
Człowiek i organizacja w sytuacji kryzysowej	86
3.1. Reakcje człowieka na kryzys	86
3.2. Emocjonalne reakcje człowieka w sytuacji kryzysowej.....	92
3.3. Podejmowanie decyzji a sytuacja kryzysowa	99
3.4. Prospołeczność w sytuacji kryzysowej	116
Rozdział 4	
Kierowanie działaniami w zależności od fazy procesu zarządzania kryzysowego	123
4.1. Zarządzanie kryzysowe – działanie administracji publicznej na podstawie procedur i zasobów	125

4.2. Zarządzanie kryzysowe – koordynacja i kierowanie	137
---	-----

Rozdział 5

Zarządzanie kryzysowe w ujęciu teoretycznym	150
--	------------

5.1. Istota zarządzania kryzysowego	150
---	-----

5.2. Koncepcje zarządzania kryzysowego	159
--	-----

5.3. Podstawowe funkcje zarządzania	169
---	-----

5.4. Wybrane metody zarządzania	178
---------------------------------------	-----

5.4.1. Metody zwiększania kreatywności i innowacyjności	178
--	-----

5.4.2. Metody przekrojowe	182
---------------------------------	-----

Rozdział 6

Dyrektywność a integratywność w zarządzaniu kryzysowym	186
---	------------

6.1. Dyrektywność w zarządzaniu kryzysowym	187
--	-----

6.2. Integratywność w zarządzaniu kryzysowym	194
--	-----

6.3. Zaufanie w sytuacjach kryzysowych	199
--	-----

6.4. Przedmiotowy a podmiotowy aspekt struktury w procesie kształtowania dyrektywnego i integratywnego stylu zarządzania kryzysowego	204
--	-----

Rozdział 7

Odpowiedzialność prawna administracji publicznej w zarządzaniu kryzysowym	213
--	------------

7.1. Charakter prawny odpowiedzialności administracji publicznej w zarządzaniu kryzysowym	213
--	-----

7.2. Prawne uwarunkowania obowiązku indemnizacyjnego administracji publicznej	218
--	-----

7.2.1. Odpowiedzialność administracji w świetle <i>Konstytucji RP</i>	218
--	-----

7.2.2. Cywilnoprawne przesłanki odpowiedzialności	224
---	-----

7.2.3. Administracyjnoprawne ujęcie odpowiedzialności	228
--	-----

7.3. Odpowiedzialność administracji publicznej za działania zgodne z prawem	236
--	-----

7.3.1. Uwagi wprowadzające	236
----------------------------------	-----

7.3.2. Przypadki odpowiedzialności za działania zgodne z prawem	237
7.4. Odpowiedzialność administracji publicznej za działania niezgodne z prawem	244
7.4.1. Uwagi wprowadzające	244
7.4.2. Bezprawność działania	248
7.4.3. Bezprawność zaniechania	252
Zakończenie	256
Literatura	260

W tym kontekście zarządzania kryzysowego pozostaje w ścisłym związku istotnościowym z realizmem poznawczym, który dotyczy przede wszystkim ujęć teoretycznych. Zgodnie bowiem z realizmem poznawczym stanowiącym o zgodności ludzkiego poznania z rzeczywistością, cechy poznawanej rzeczy w wyobrażeniowym i pojęciowym poznaniu wzbogacamy przez całe życie, a nawet przez pokolenia; cechy te nie wyczerpują jednak treści rzeczy, gdyż są tylko ujęciem aspektywnym. Poznawanie własności obiektów i tworów poznawczych stanowi raczej myślenie, a nie poznawanie rzeczy istniejących rzeczy¹.

Z związku z powyższymi cechami poznawanej rzeczy w wyobrażeniowym i pojęciowym poznaniu analizujemy przez trudny do odparcia twierdzenie, że cechy te nie tworzą treści rzeczy. Znamiennym przykładem pozytywnie weryfikującym niniejszą tezę jest analiza pojęcia zdolności – zarówno odnośnie zdolności człowieka, jak

¹ Realizm poznawczy jest bezpośrednim naturalnym ludzkiego poznania doświadczenia, które za pomocą wrażeń, wyobrażeń, pojęć, rozumowań i międzyosobowego komunikowania się w języku naturalnym. W związku z tym na każdym etapie mogą zachodzić zniekształcenia powodujące błąd w realizmie poznawczym, ponieważ poznanie zmysłowe (poprzez zmysł wzroku, słuchu, dotyku, węchu, smaku, smaku) oraz procesy pojęciowania i sądzenia mogą ulec deformacji – wpływają one na procesy poznania; również tzw. ukrytycznienie tych procesów może ich refleksję skutkuje deformacją poznania. *Powszechna encyklopedia PWN*, t. 9, Lublin 2007, s. 666–667; *Encyklopedia PWN*, t. 9, Lublin 2007, s. 666–667.